

BEARN

REVISTA DE CULTURA

INICI · LLIBRES · MÒNICA BATET, LECTURA IMPRESCINDIBLE

MÒNICA BATET, LECTURA IMPRESCINDIBLE

BY **SEBASTIABENNASAR** on [10/11/2015](#) · (0)

Mònica Batet (1976) és un privilegi per a la literatura catalana. La frase, amb t grandiloqüència que expressa, no surt a cop calent i tal com raja, sinó que és meditada. Es ressenya del seu nou llibre, *Neu, óssos blancs i alguns homes més valents que els altres*, q han passat dies des del final de la seva lectura però encara colpit per la intensitat de la proposta, l'agosament formal i la riquesa terrorífica que suposa la seva lectura quan h dedica també a això d'ajuntar lletres. Mònica Batet ha fet (un altre cop) un llibre molt env Meteor, l'editorial que l'ha publicat, ha aconseguit fer un ou de dos vermells, treure al car llibres de dues de les autores més interessants de la literatura catalana contemporà mateixa Batet i Antònia Carré-Pons, i anuncia també un llibre nou de l'Esperança Camp: manera preciosa de celebrar quinze anys dedicats a fer d'aquest país un lloc millor gràcies catàleg.

Deixem les altres autores de banda i centrem-nos en el prodigi que és *Neu, óssos blancs i alguns homes més valents que els altres*. En la novel·la (que compta amb una portada espectacular que fa que el llibre enamori des del primer moment) se'ns explica la vida en un país àrtic -innominat- que viu sota un règim dictatorial. El 1965, enmig d'una gran nevada, la filla d'un escriptor es queda amb el seu avi mentre els pares marxen de cap a l'exili a Paris. L'avi és un vell rondinaire, estricte, amb una disciplina fèrria, que es dedica a escriure cartes per als altres, de vegades amb ajuda de la tieta de la noia i més tard amb la seva pròpia ajuda. A través dels ulls de la protagonista anirem descobrint tot un món on la biblioteca familiar, un llibre de viatges al Pol Sud, un llibre d'estil, un suplement de diari i una gramàtica de francès aniran conformant tot un univers en què el llibre es construeix per acumulació i en què el lector va avançant de cap al coneixement d'aquest país, el seu mètode dictatorial, el silenci dels governants, l'ocultació i la mentida i una generació perduda d'escriptors. Tot això ho anirem descobrint de la mà de la narradora, en el seu propi procés de maduració i de creixement de cap a l'edat adulta.

Batet maneja a la perfecció la descripció, la creació d'atmosferes i la dosificació de la informació. El ritme constant convida a passar les pàgines una darrera l'altra i a anar trobant nous misteris per continuar llegint. Els personatges són perfectes, innominats, gairebé no descrits, i en canvi tan propers i humans que és impossible no poder empatitzar amb ells. La lectura és adictiva i a

mesura que es passen las pàgines el lector va quedant al·lucinat per la mestria de Batet a l'hora de crear un món propi absolutament singularitzat dins de la nostra literatura. El plaer de la lectura d'aquesta obra és comparable a poques coses: ens fa somriure, ens fa plorar, ens fa indignar-nos, exclamar-nos i ens fa adonar-nos que la lectura ens fa sentir vius. Tot envoltat d'una neu permanent on el rastre de l'escriptura de Mònica Batet perdurarà durant molt i molt temps, quasi tant com la llegenda d'alguns homes més valents que els altres.

SEBASTIÀ BENNASAR

Neu, óssos blancs i alguns homes més valents que els altres

Mònica Batet

Meteora

Barcelona, 2015.

☺

 Segueix